

Bataljonssjefen, ob Hunstad:

Det mest gledelige hittil, ingen store konfrontasjoner

— Når dette blir lest er vi ventelig kommet halvveis i Norbatt II. Kan sjefen si om han er fornøyd med oss så langt?

— Fra operativt synspunkt er jeg meget godt fornøyd, sier oberst Kjell Hunstad. Vi har glidd inn i vår oppgave uten vanskeligheter. Befal og mannskaper har virkelig stått på. Det gjelder alle kompanier. Mine forventninger til møte med Kong Alkohol har imidlertid ikke slått til. Jeg gikk som dere alle vet lenge for en holdningslinje, men det holdt ikke. Nå har vi siste måneden kvotifisert, og det vil fortsette. Det hjalp noe. "Ola Heldt" på permisjon har slått til for fullt. Da er han i enkelte tilfelle "stor, stygg og sterk", men husk at bare et slikt feilskjær fra en mann rammer

oss alle, sier bataljonssjefen.

— Blir det mandatforlengelse etter 19. januar?

— Det arbeides på begge alternativer — både at det fortsetter og at det opphører.

— Hva er det mest gledelige i Norbatt II?

— Det at vi har unngått de helt store konfrontasjoner, og er kommet på god talefot med impliserte parter. Om IDF har støttet oss i alle sammenheng er jeg mer usikker på.

— Hvilke ønsker har bataljonssjefen for nyåret?

— Fred i området. At vi fortsatt greier å holde et rimelig godt forhold til de involverte parter, og at vi ikke får ulykker eller skader av alvorlig karakter. Vi kan gjøre mye selv for å oppnå dette.

Sissel til Saqi

kl 0730 den 9. november 1978. Et historisk øyeblikk utenfor Opsen. Da meldte Sissel Hersvik seg til tjeneste. korporal Hersvik (27) er den første kvinnelige infanterist, ikke bare i UNIFIL, men i den norske hær. I Norbatt skal hun tjenestegjøre som radiotelegrafist og telexoperatør.

Det er ikke første gang Sissel lever i et mannmiljø. Hun har 50 måneder bak seg ombord i norske handelsflåte som telegrafist. Hun var nettopp mønstret av da hun leste i avisen at FN-styrken i Libanon trengte blant annet folk av hennes kategori. Hun har 4 ukers rekruttskole bak seg på Sola lane.

DYRERE med KD

Det er ting som tyder på at de av oss som bestiller rom på hotell i Israel gjennom King David Tours betaler mer enn vi behövde gjøre om vi hadde bestilt direkte utenom noe byrå. Det kan dreie seg om 1 1/2 til 2\$ pr natt på hotell i Jerusalem eller Tel Aviv, som er agents fortjeneste. Ved å

bestille direkte (f eks gjennom MOV CON), og ved å vise frem I-kort, får du selv tilsvarende belöp i rabatt.

Vår medarbeider ble på hotell i Tel Aviv spurt av hotellverten hvorfor han ikke bestilte direkte, når agent bare fordyret oppholdet.

HEIS

Samtlige av heliwingens maskiner mangler heis. — Dette betyr at vi ikke kan foreta redningsaksjoner i sjöen, sier sjefen for NORAIR, major Danielsen. Det er flere måneder siden behovet ble brakt frem i rapporter hjem. Også ved innsetting i minefelt kan det være påkrevd med en heis.

FC INSPISERER

Omkring 10. 10, vel 10 minutter etter timeplanen, landet UNIFILs överstkommanderende,

general Emmanuel Erskine, med helikopter på heliplassen nedenfor Ebel Es Saqi torsdag 9. november.

NORBATTs sjef, oberst Kjell Hunstad var mött frem sammen med bataljonens NK,

oberstlöynant Tormod Sleppen. Formålet med generalens besök var inspeksjon av bataljonen og orientering om situasjonen. Både geværkompaniene og stabskompaniet var representert under briefingen ved sine respektive sjefer, majorene Horvei, Bangstad og Kjelstrup.

Efter briefingen var det rundtur i kompaniene, med start i stabskompaniet. I sentrum for oppmerksomheten sto sykestuen og hundegården, og general Erskine fikk anledning til å se både mine- og vakthundene i aksjon.

Etter lunsj i Opsen besøkte Force Commander og hans følge 4. 3., 4. 13. Alfa og 4. 10 Under oppholdet på 4.3 var det en del skyting i nabolaget. — Hva er det som foregår der egentlig, spurte Force Commander. — Only hunting and some PLO-training shooting, svarte KP-sjef Finn Horvei.

Fra venstre major R. Kjelstrup, SJ STKP, Force Commander, general-major E Erskine og oberstlöynant Ola Husa, UNIFIL HQ.

Verksteddsfolkene føler seg ofte glemmt

De føler seg lett bortgjemt og glemmt, folkene i verkstedskompaniet i Tibnine. Årsaken er at ved lesing av norske aviser — "Blue Beret" inkludert — står det en hel del å lese om den norske bataljonen og det norske feltskyehuset, mens NORMAINTCOY som regel ikke blir nevnt med et eneste ord. Dette akter vi å rette på, og tok oss derfor en tur til Tibnine for å snakke litt med folkene der.

Tillitsmannsutvalget synes selv at forholdene stort sett er bra, men det er enkelte velferdssaker de håper å få rettet på forholdsvis raskt. Hjemreisene og prisene på disse, samt postgangen er hva verksteddsfolkene tillitsmenn har arbeidet mest med.

— Posten betyr mye for oss, som det sikkert gjør for samtlige her nede. Vi får posten alltfor sent, noe som burde være unødvendig. En av årsakene til den trege postgangen er nok at posten ikke blir sortert ut på feltpostnummer i Norge, og at vi dermed får et forsinkende ledd i Ebel Es Saqi når posten blir sortert der. Dersom vi hadde fått posten direkte fra Tel Aviv kunne vi spart adskillig tid, ettersom det ikke går regelmessige transporter mellom NORBATT og NORMAINTCOY. Vi håper allikevel at dette er problemer som skal la seg løse på en enkel måte, sier hovedtillitsmannen i verkstedskompaniet, Ole Rustad, Narvik, som også håper på et bedre samarbeide mellom

tillitsmennene ved de forskjellige norske avdelingene innen UNIFIL. Særlig er det forskjellene i priser på kantinevarer de håper å få bort. I verkstedkompaniet har soldatene et godt forhold til de andre UNIFIL-avdelingene i området, særlig folkene fra Fidji og Irland. De er velkomne gjester, spesielt fordi det følger med både sang og musikk i en helt annen

grad enn hva Ola ervant med.

Sjefen og NK i NORMAINTCOY, oberstlöytnant Jan Th. Holmen og major Henning Rabben er fornøyd med forholdene og innsatsen fra soldatene.

— Mye av det arbeidet vi utfører er nytt i forhold til den første kontingenten, og kompaniet er utvidet fra ca. 60 til ca. 128

leiren i Tibnin

våre medhjelpere

2 Tidligere leirmester Tore Jenssen instruerer de sivilt ansatte foran gjøremål. Bildet viser tydelig nok at fingrene tas i bruk i samtalen mer enn noe annet.

mann. Vår fremste oppgave er å betjene UNIFIL når det gjelder inspeksjon, vedlikehold og reparasjon av kjøretøy og sambandsmateriell. Vårt delelager skal brukes tilsvarende, sier oberstlöytnant Holmen, som legger til at franskmennene stort sett tar hånd om sitt eget materiell og senegalesernes, fordi de to bataljonene har det samme utstyret. Også irlenderne klarer seg i stor grad selv, ettersom de er godt utstyrt når det gjelder verksted og delelager.

— Hvordan står det til med de norske utstyret?

— Stort sett har vi godt utstyr, og vi er også godt forsynt med reservedeler til norske kjøretøy og annet utstyr. Med Iran er det litt mer problematisk, ettersom mye av deres utstyr er av øst-europeisk fabrikat. Det er vanskelig å få tak i reservedeler til dette utstyret.

Når det gjelder slitasjen på utstyret og kjøretøyene, så må det nok sies at det bærer preg av et halvt års tildelt hardt bruk, noe annet er vel heller ikke å vente.

— Hva er de nærmeste oppgavene?

— Vi er nå klar til å starte rundgangen i bataljonene for inspeksjon. Vi har nå fått servicevognene på plass, og det personellet på spesialistsiden vi hittil har savnet, regner vi kommer ned gjennom påfyllingsmannskapene. Videre et det vårt håp at det skal være mulig å komme frem til en bedre standardisering. Vi har for tiden et uhyggelig antall forskjellige slags materiell, sier sjefen for verkstedskompaniet, som for tiden faktisk er mest opptatt om det blir mulig å skaffe varme til teltene og dusjene når vinteren og regnet setter inn.

ERSKINE I KP B

Force Commander, general Erskine inspiserte både tropps- og lagsleir i

KP B. på 4.10 i samtale med lagfører, fenrik Gunnar

Aarseth, major Hans

FC med kp-sjef, Bangstad og

nestkommanderende, oberstlöjtnat Tormod Sleppe.

EBEL ES SAQI - MARSJEN

Mer enn halve bataljonen har gjennomført marsjen, opplyser I-off. Også folk fra MAINTCOY har deltatt. Med andre ord har marsjen vært en fulltreffer. Maks tid på de 15 km fra Saqi til Fraidiss og retur er 3 timer. Mange har gått på 1 1/2 time. Bilde t over er tatt på marsjens første dag.

REPORTERE BESØKER UNIFIL

De første journalister / fotografer som besøkte 2. kontingent var fra FRO. Fotograf Gustav Jensen og journalist Arne Olsen skal skrive

om oss i MA, kanskje også andre steder. Her er de fotografert ved avreisen i Beirut sammen med ambassaderåd H W Longva. Et

filmteam fra FRO har også vært her. Videre er ventet to mindre grupper med folk fra småviser hjemme.

ULLA

Nordmenn finner man i flere sammenhenger i Syd-Libanon. Ulla Andersen fra Narvik er reist hjem nu.. Men hun har jobbet som sykepleier for PLO.

MEDALJEPARADER I NORBATT OG IRISHBATT

Den irske og den nigerianske bataljonen hadde sine medaljeparader like før de dro hjem nylig, og de norske FN-styrkene var representert ved blant annet sjefen for verkstedskompaniet, oberstlytnant Holmen, NK i NORBATT, oberstlöytnant Sleppe, og S-1 i NORBATT, major Rusten. I tillegg var – selvfølgelig – Blue Berets utsendte militær – og matspesialist tilstede.

Ved begge paradene var det UNIFIL-sjefen, general Emmanuel Erskine, som foresto utdelingen av medaljene, og paradene ble en

oppvisning i militær opptreden, kanskje særlig fra Nigerias side, som marsjerte i forskjellige formasjoner og takt to ganger rundt en fotballbane, før paraden ble avsluttet med medaljedryss.

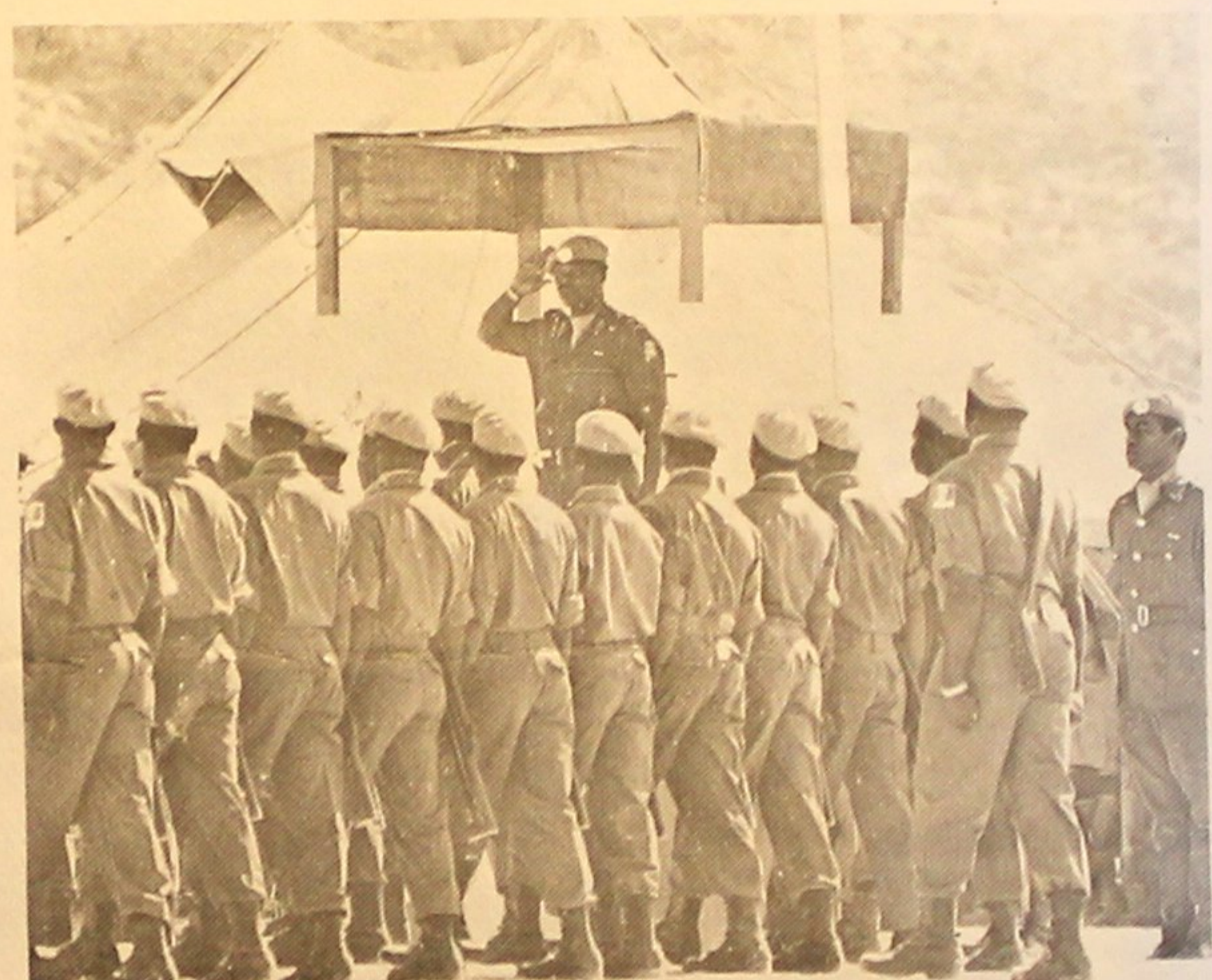
I forbindelse med paradene ble det også arrangert matorgier og drikkegilde som en markering av innsatsen og forberedelse til hjemreisen. Soldater og befal fra alle avdelinger inne UNIFIL, representanter for den lokale befolkning og myndigheter, samt hæren og gendarmeriet var tilstede, og fikk hygge seg en stund før kursen ble satt hjem til det daglige slitet.

Irishbatts parade var meget stilig, omgitt av ruiner fra en midalderbygd fra korstogstiden. Sekkepipeblåseren var selvfølgelig på plass, han spilte blant annet nasjonalsangen.

NØKKELPERSONELL I NORMEDCOY

En flokk nøkkelpersonell i NORMEDCOY, fotografert i siestaen. Fra venstre: fenrik Aina Furre Vist, kaptein Björn Krogsrud, fenrik Brita Stensen, löytnant Liv Svendsen, sykehustroppsjef, kaptein Sig löytnant Lilly Dishington, og Mygland, löytnant Jostein Berg, löytnant Elin Svarstad.

General Erskine hilser de nigerianske soldatene idet de passerer.

FN-DAGEN I NORBATT

På FN-dagen ble det holdt en oppstilling i Fbl es Saqi med personell fra alle kompanier.

Sjefen for Norbatt II sa noen ord om FN-dagen, og han benyttet høve til samtidig å gi en kort

status etter første måned. Han marte til forsiktighet når det gjaldt omgang med alkohol. 24.

oktober ble videre markert med diverse fotballkamper, der STKP vant over laget fra BNST i finalen.

SJEF STKP LIKE SEIG SOM BJØRKA

— AE e' egentlig fra Nord-Norge, men no har æ bodd i på Elverum i 12 år, så no kajn ingen lenger hör'at æ e'nordfra, var de første ord stabskompaniets sjef, major Redar Kjelstrup møtte sitt kompani med på Sör-Gardemoen, og straks fölte alle seg dus med ham. Kjelstrups stil har siden fortsatt, og det varer vel ikke lenge för selv refser blir mottat med et smil på grunn av majorens holdning til soldater og soldatliv.

Det er kanskje vanskelig å tro det, men i likhet med de fleste andre blant befalet her nede, er også majoren yrkesbefal. I hele sitt voksne liv har han vært i det militære, det vil si siden han var 18 år gammel. Han er nå 47 år, og har en tendens til å fremheve betydningen av å være ute i troppene.

— Jeg tror det er viktig å ha kontakt med mannskapene. Selv var jeg 12 år sammenhengende i Brig. N. som troppsjef. Siden var jeg instruktör ved skyte- og vinterskolen i 9 år. Du vet at dersom man först kommer inn på et kontor, da gror man fast der og blir ubrukelig som troppsbe-fal, sier majoren, som var med da de nye skyteprövene ble utarbeidet i forbindelse med innföringen av AG i det norske forsvaret.

Major Kjelstrup er ellers blant dem som ble positivt overrasket over forholdene her nede. Om det skyldes dårlig erfaring eller dårlig hukommelse fra han var i Gaza for nöyaktig 20 år siden, skal være usagt.

— Vi bor i alle fall forholdsvis bra, og det skyldes ikke minst en god innsats fra mannskapene selv. Jeg synes i det hele tatt det er all grunn til å fremheve at vi er godt fornöyd med oppförselen og tjenesten så langt. Jeg hadde for min del også ventet mer skyting enn vi har opplevet. Dernest synes jeg at forholdet til sivilbefolkningen er langt bedre enn ventet. Hittil har

vi stått oss godt med de sivile, og til tross for de kummerlige forholdene de lever under, forekommer det ikke uærlighet. Jeg ville sett hvordan vi i Norge hadde opptrått i en lignede situasjon.

Endelig vil jeg nevne forholdet til partene her nede. Der har den forrige kontingenten gjort et godt arbeide i å opparbeide et godt forhold. De vanskelighetene med stengte veier og annet vi opplever,

utgjör ingen trusel mot oss men skaper litt problemer. For oss er det viktig å forhandle fremfor forsök på maktdemonstrasjon. Denne linjen fölger vi for övrig i forståelse med de norske myndigheter hjemme.

Major Kjelstrup betror oss også at han ikke liker mus, rotter, slanger og katter. I den siste tiden har han itillegg fått en viss aversjon mot pornografisk og halvpornografisk literatur. Det

skyldes at han en gang skulle ta i et blad av nevnte kategori. Bladet lå sammen med flere av tilsvarende kvalitet i en pappeske. Da majoren löftet bladet opp, åpnbarte en skorpion seg. Med krav på pälitelighet, fortelles det at major Kjelstrup motsto fristelsen på å tilrane seg flere pornoblader.

Mest iöyenfallende er likevel Kjelstrups hobby. Den kan man ikke unngå å legge merke til når man besöker hans kontor.

Treskjæring er den lidenskapelige hobby, og den har gledet ikke minst alle dem som majoren har forært gaver til. For öyeblikket holder han på med an amber og et manglebrett. Arbeidene, som begge er beregnet som gaver til — selvfølgelig — kvinner, medförer at

NK i kompaniet dessverre ikke lenger er i besiddelse av arbeidsbord. Han sitter nu vi-a-vis majoren, og får låne en snipp av sjefens skrivebord. På kaptein Hansens tidligere skrivebord er det nå anbrakt tvinger, materialer, verktöy og arbeidslys. Som en solidaritetsgest overfor sambandstroppen og aggregatet deres, har majoren skiftet ut taklampen på 100 watt, til en lyspære på 60 watt. Dermed kan han unne seg den enestående luksus å ha en arbeidslampe på 40 watt uten -a belaste nettet mer enn andre.

Han arbeider helst med björk, og forklaringen måtte selvfølgelig være like finurlig som alt annet ved majoren:

— Björka er like seig, trasig og uböyelig som folk nordfra. Men i likhet med dem blir ho riktig fin når en först får ho til, sier majoren, som har tatt med seg rikelig med materialer ned. Neste prosjekt, dersom tiden og andre forhold tilltater det, er et ölstaup.

For övrig er det også majorens mening at folk hjemme er lite flinke til å skrive. Selv hadde han den förste måneden ikke fått et eneste brev fra sin hustru.

frossen mat for flere måneder

— På et tidspunkt i höst måtte vi stoppe alle nye forsyninger av frossen mat. Da hadde vi mat på lager for omkring fire måneder, og vi måtte se til å kvitte oss med lageret först, sier löytant Björn Lundby ved Movement Control, Tel Aviv. Han er leder for den avdeling innen Mov Con som tar seg av alle skipslaster til UNIFIL. Som regel kommer disse skipene fra Kypros til Haifa og Acco, der UNIFIL leier lager for frossen mat og törrmat.

— Alle varer som kommer hit, er lastet inn i containere. Det er langt tryggere, og letter også vårt arbeide betraktelig. Vi har ingen transportkapasitet, men bruker French Log til all transport, sier Lundby, som da vi besøkte ham tok imot 155 skap til klær (!) og arkiv. Dagen etter var det en container med mat som skulle klareres ut, mens 48 amerikanske

Jeep'er sto og ventet på klarering. Det er i skrivende stund ikke klart om noen av disse kommer til NORBATT, men samtlige skal fordeles inne UNIFILs avdelinger.

Det er ikke alltid like lett å stå for koordineringen av forsynings-tjenesten innen UNIFIL. Til stadighet opplever man at det svi-ker litt på det ene eller det annet punkt. Når varene tas ut, skal være folk fra Mov Con tilstede, samtidig med at containere skal være på plass, i tillegg til biler og sjäfoere fra UNIFIL. Da gardrobe- og arki-vskapene skulle komme, var containere med lasten på plass i riktig tid. Det samme var folkene fra Mov Con, men det ble flere timers venting på bilene fra French Log. Samme dag, et par timer senere, skulle en container med matvarer komme. Men en plutselig

streik eller annen form for aksjon i havnen medföerte en dags utsettelse på den.

— Slik opplever vi til stadighet, det må vi lære oss å leve med, sier Björn Lundby.

POSTTJENESTEN

POST

Brevpost til Norge sendes tirsdag, onsdag, lördag og söndag. Pakkepost sendes hver tirsdag. Brevpost fra Norge kommer onsdag, torsdag, söndag og mandag. Pakke post kommer hver onsdag.

KONTORT ID

Ebel es Saqi: Mandag-fredag 0800-1130 og 1430-1600. Lördag 0800-1100. Tibnine: Lördag 0830-1000. Naqoura: Lördag 110-1300. 3. tropp/Kp B: Fredag 0830 -0930. Rashaya el Fouchar: Fredag 1000-1100. 1. tropp/Kp B: Fredag 1130-1230. 1 Kp B vil også paymaster være til stede for innveksling av sjekker.

POSTADRESSE

Husk å oppgi riktig postadresse, som er:

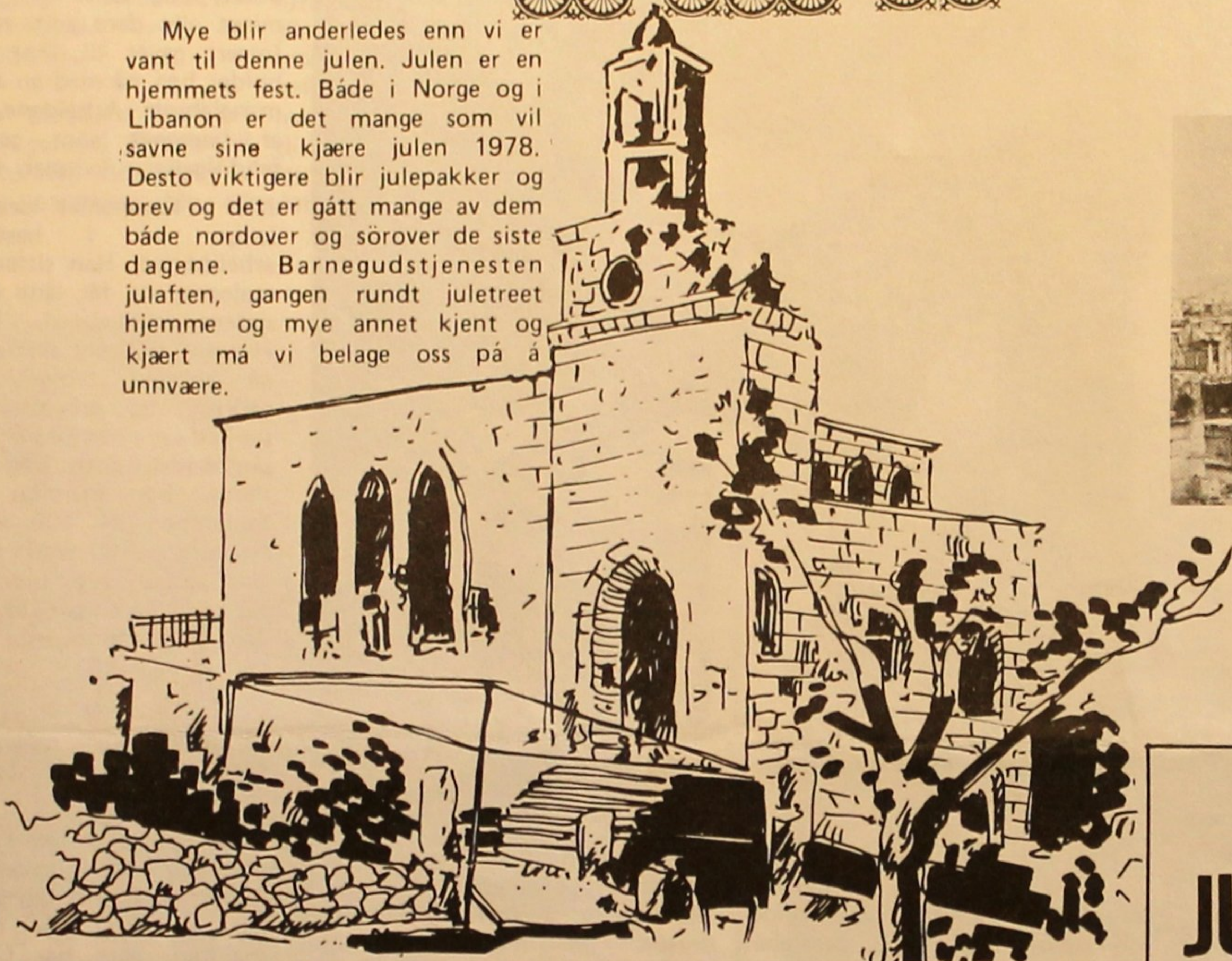
Nr/grad/Navn
Feltpost...
Den norske FN-styrken
Oslo avg. utland

Feltpostnumrene er:
Bnstab og Stabskompaniet : 100
Kp A : 101
Kp B : 102
Headquarter UNIFIL : 104
Sanitetskompaniet : 105
Verkstjedkompaniet : 106
Helikoptervingen : 107
Movement Control Beirut : 108

L. Digernes
Kaptein/postmester

god jul og

Mye blir anderledes enn vi er vant til denne julen. Julen er en hjemmets fest. Både i Norge og i Libanon er det mange som vil savne sine kjære julen 1978. Desto viktigere blir julepakker og brev og det er gått mange av dem både nordover og sørover de siste dagene. Barnegudstjenesten julaften, gangen rundt juletreet hjemme og mye annet kjent og kjærte må vi belage oss på å unnvære.

Nar det gjelder den åndelige side av julefeiringen, tror jeg mange vil tenke over den på nytt i år. Vi befinner oss i nærheten av Bibelens land og situasjonen rundt oss roper på "Fred på jord" Forhåpentlig har også alvorret ved å være her fatt oss til å vende tank ene mot Gud.

I "fødselsgrotten" i Betlehem, der man tror at Jesus ble født, finnes en stor stjerne av sølv med denne inskripsjon: "Hic De Virgine Maria Jesus Christus natus est", oversatt: Her ble Jesus Kristus født av jomfru Maria. I stallen og krybben skjedde det at Gud sendte sin egen Sønn til verden. Gud selv steg ned til menneskene. Som sann Gud og samtidig sant menneske, ble Jesus vår bror. Slik fullbyrdet Gud sitt evige forsett om å frelse hver den som setter sin lit til hans Sønn i liv og død, slik det står i Joh. 3.16: "For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den eneste, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv".

Det gode budskapet fra Betlehem har adresse til deg og meg i den situasjon vi står her og nå. Budskapet lød i all sin enkelhet og klarhet: "I dag er det født dere en Frelser..." Vi har alle hørt og lært noe om hvorfor det var nødvendig med en Frelser. Vi bör tenke over denne lærdom. Nøkkelordene er synd, skyld og dom. Det er vanskelig å ydmyke seg og godta dette. Men det er nødvendig.

En oppsummering av julens budskap til oss må bli dette:

- Du trenger en Frelser
- Din Frelser heter Jesus Kristus
- Du kan komme til Ham i dag med dine synder
- Om du søker ham, skal du også finne ham, slik han selv har sagt: "Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det lukkes opp for dere." (Matt 7,7)

Øystein Seierstad
Bataljonsprest / Norbatt II

Referanseki

35 JULETRAER FRA NORGE

Det skal bli god gammeldags norsk jul på mange måter, også for oss i Libanon. Det kommer 35 juletraer ned med Hercen. Det skulle holde til alle, fra lagsleirer og oppover. Norbatt skal "kjøpe" Generalintendantens julemeny med ribbe, snadder, etc. Det er også på trappene et UNIFIL - tilskudd - enten i form av penger eller mat - til alle kristne avdelinger.

Julaften blir det gudstjeneste i alle kompanier, siden middag og fellessamvær for dem som kan. 2. Juledag - etter at 1. Juledag har vært høytideligholdt som en rolig dag, blir det ventelig idrettsaktiviteter. 26. og 29. desember samt 1. januar regnes alle som UN-holiday.

VÅRE LESERE:

godt nyttår

BAALBEK, ET FANTASTISK TEMPELOMRÅDE I LIBANON

Bilde: "Baalbek - a story in stone" av Michel Harriz.

Byen Baalbek ligger i Bekadalen, ca 4 mil nord for byen Chtaura. Dalen er der på det høyeste og smaleste, og har enfrodig vegetasjon da vannkilden Ras El-Ain har sitt utspring i nærheten. Byen hadde strategisk beliggenhet, da en av Oldtidens viktigste karavaneruter gikk gjennom dette dalføre fra Middelhavet og inn til den syriske ørken og landene innenfor. (Suez-Kanalen eksisterte jo ikke dengang.)

Dette, samt vannkilden, gjorde sitt til at byen ble et viktig kultursenter. Navnet Baalbek er av semittisk opprinnelse, og sporene etter byen kan følges 4 - 5000 år tilbake, helt til paleolittisk tid. Byen var lenge hovedstaden i Canaan; et land som omfattet store deler av nåværende Syria og Libanon.

Canaanittene (eller fönikerne som grekerne kalte dem), såvel som hebreerne lenger sør, tilba solguden Baal. Baalbek ble viet til deres gud, og det ble reist et, etter datidens målestokk, stort tempel til ære for Baal. Byen ble etterhvert et pilgrimsmål, like viktig for Baal-tilbederne dengang, som Jerusalem for jøder, Betlehem for kristne og Mekka for muslimer er i våre dager.

Imidlertid ble hebreerne etter en tid presset av sine profeter til å avstå fra Baal-dyrkelsen og til å følge Jehovas lære. Canaanittene holdt fram. Landet ble overvunnet av både grekere og romere.

Aleksander den Store, Pompeii og Julius Caesar har vært i Baalbek, og det var sistnevnte Caesar som fikk ideen til de templer som dominerer området i dag. Caesar var en stor politisk strateg, og han så betydningen av å vinne prestene og dermed også folket over på sin side.

Jupiter-tempelet som ble reist, fikk et større flatemål enn det største i både Rom og Athen. Målet var å imponere Ostens folkeslag og overbevise dem om romernes overlegne makt. De skjulte sitt motiv ved å påstå at den romerske tre-enighet av guder (zeus, Venus og Merkur/Bacchus) var lik den Canaanittiske (Baal, Atargatis og Adonis). Bygningsarbeider ble satt i gang, og varte fra ca år 50 BC til ca år 380 AD. Sluttstrken ble satt av den romerske keiser, Theodosius, som selv var kristen, og som bannlyste all tilbedelse av hedenske guder. Han befalte at en basillika ble reist på tempelområdet, en bygning som i dag er fjernet.

Hovedårsaken til at tempelområdet er overraskende godt bevart, er at da muslimene overtok landet på 600-tallet, bygget de tempelområdet om til festningsanlegg med tårn, murer og vollgraver. Dette hindret at templene ble brukt til steinbrudd av lokalbefolkningen, selv om mange av søylene allikevel idag er borte. Disse har blitt brukt til andre religiøse byggverk, Hagia Sophia i Constantinopel og andre steder i Midt-Osten. Dette p.g.a at det var rimeligere og tok kortere tid enn å hugge til nytt.

Opp gjennom århundrene har Baalbek blitt rystet av flere store jordskjelv, og av Jupiter-tempelet står bare 6 lange søyler (30 m høye) som illustrerer noe av størrelsen til tempelet. Romerne bygget også 3 forgårder etter samme mønster som Herodes' tempel i Jerusalem. I forgården nærmest trappene opp til Jupiter-tempelet finner man restene etter det opprinnelige Baal-tempelet,

som ble innlemmet og bygget noe om for å stå i stil til alt det nye. Senere ble basillika reist på akkurat dette stedet, og mye av det opprinnelige ble ødelagt.

Bacchus-tempelet, som ble reist noe senere enn Jupiter-tempelet, ligger noe øst for sistnevnte. Dette er et av de best bevarte romerske templer, og har gradvis blitt restaurert til noe av sin fordums prakt. Inngangen er noe av det mektigste jeg har sett.

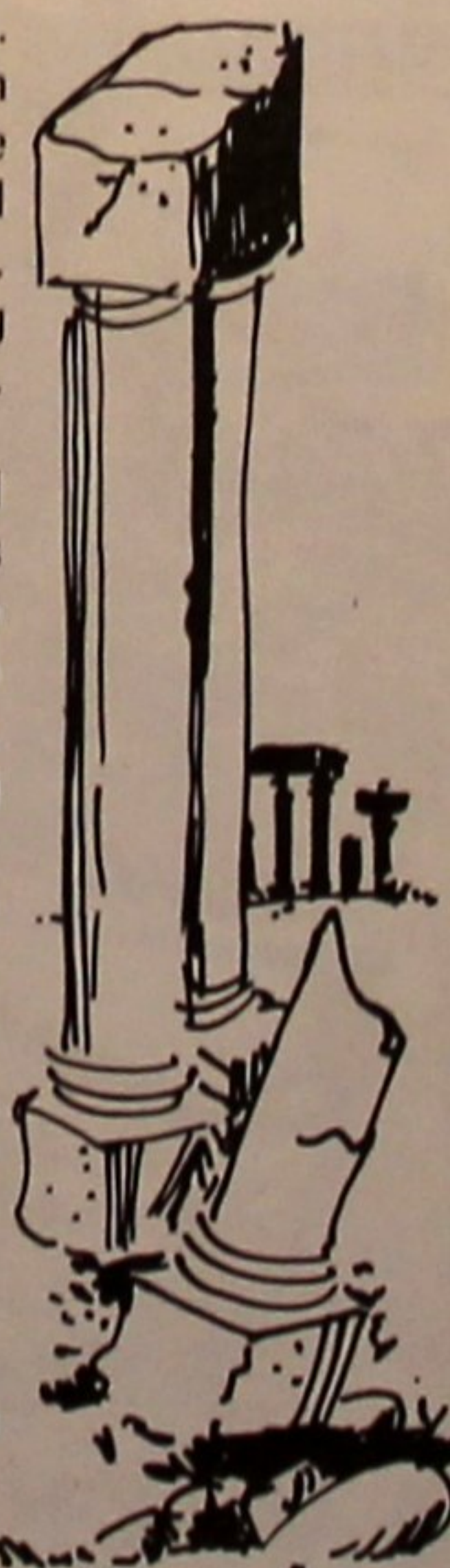
Araberne etterlot et interessant kvadratisk tårn, med maurisk preget inngang. Bygningen "står" på trappen til Bacchus-tempelet. Tårnet er i meget god forfatning, og fra toppen har man en god oversikt over både tempelområdet og byen. Man ser bl.a. over til Venus-tempelet.

Området rundt Venus-tempelet er fremdeles under utgravning. Dette hesteskoformede tempelet har vært modell for mange paviljonger i Europa av lignende utseende, bygget i renessansen.

Går man ut i parken på baksiden av Jupiter-tempelet vil man se at grunnmuren består bl.a. av 3 kolossale steiner, hver med en masse kalkulert til 830 tonn. Disse steinene stammer fra et steinbrudd verdens desidert største byggestein. Den kalles Hajar Al-Hubla, og massen er kalkulert til 1500 tonn.

Artikkelen vil jeg runde av med å fortelle at jeg leste tilfeldigvis om dette tempelområdet for noen år siden. Da jeg kom til Libanon var jeg besatt på å reise dithen, men den urolige situasjon og syriske veisperringer vanskeliggjorde oppfyllelsen av mitt ønske. Men det viste seg at andre også ville dit, og deres formål med reisen var tildels nyskjerrighet, arkeologisk interesse, samt sondering av et mulig reisemål for rekreasjonsturer for oss FN-soldater.

Einar Korsberg

NORBATT TO UKER I TYR

—Her er rottene så store at de jager kattene. Utrolig? Det er en av karene i det norske detachement i Tyr Barracks som kommer med denne biologiske sensasjon. Fra 18. oktober og ut måneden lå 48 mann, tre befal og sjef, i denne enclaven, midt inne i PLO-land. Det går på rundgang vaktholdet. Sist var det Nep batt som lå her, og vi overtok etter dem. Etter Norbatt står Sen batt for tur.

Det området som FN-holder er ca 300 X 300 meter. I hvert hjørne av denne eks-franske garnisonen er en OP bemannet med en mann om dagen, om natten står to på vakt. Styrken kjører patrulje to ganger daglig til Naqoura og til Litani-elva. Turene til Naqoura er for övrig "multi mission." Herfra mottar styrken forsyninger, vann og hit drar de som er på frivakt for å bade og slappe av. I byen Tyr får ingen

UN-person bevege seg.

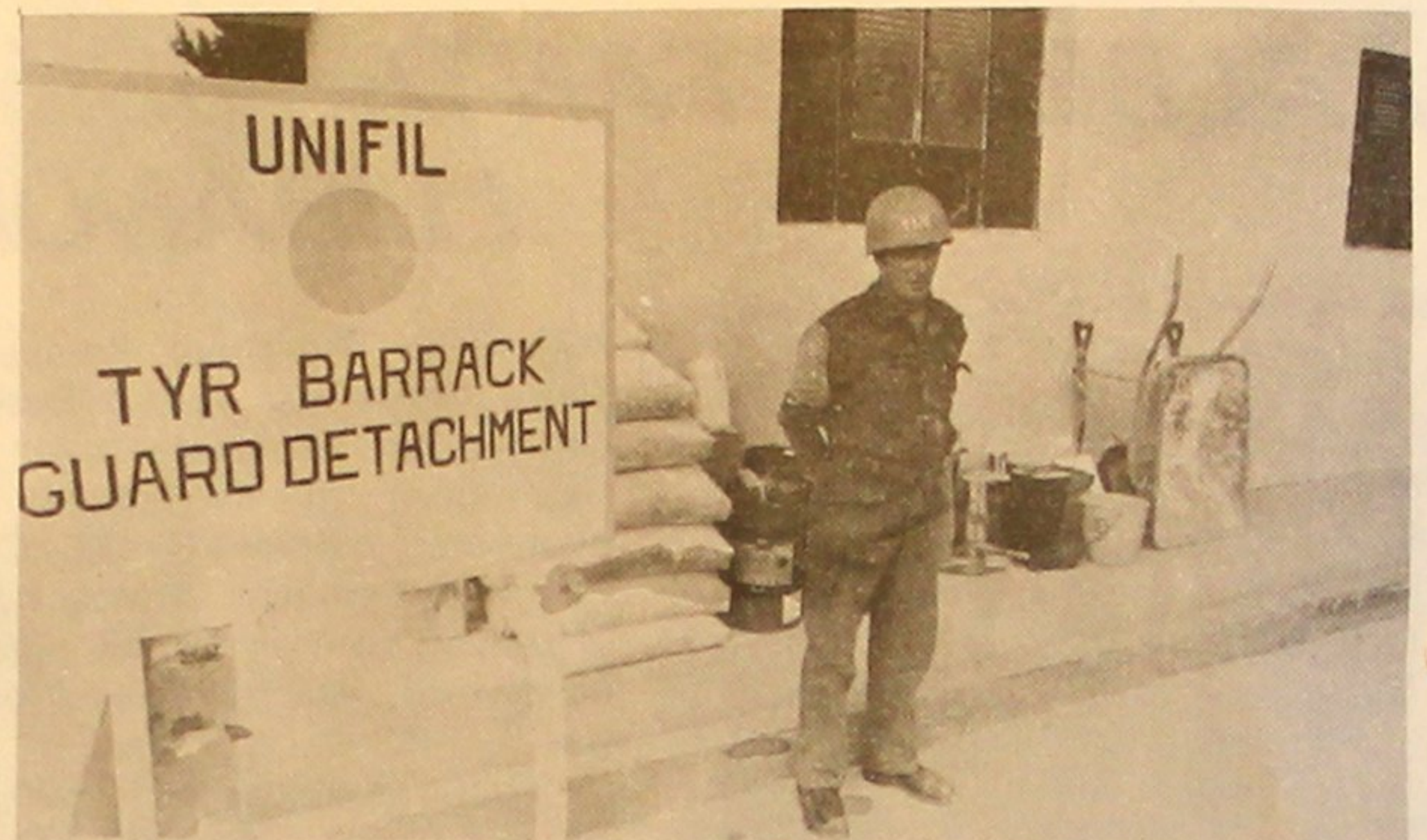
Byen Tyr er ruiner, fra oldtiden, romerruiner. Fra gårdsdagen er det også nok av minner. Sönderskutte PPK og stridsvogner overalt, og midt opp i det hele finner vi de små kareter, vogner fra innspillingen av Ben HUR-filmen.

Sjefen for styrken, kaptein Th Hansen, sier at det var en kjemperengjöring som måtte til för han turde la norske soldater innta de förste måltid eller sove förste natt. —Ja, hadde det vært en mulighet til å gjøre vendereis, tror jeg nesten vi hadde gjort det. Vi kom kl 12 på dagen, og vi fikk stå på med å steame og vaske rom og spisesal, toaletter, Hygienemannen, Odd Grinde, fra NORMEDCOY har gjort en kjempejobb med bajonopplösning og klor. Det var hundretusen fluer å fjerne. I en

masse renner, som går på kryss og tvers, sto stillestående mökkvann.

Vel, når de halvhundre Olaer hadde installert seg fant de seg meget vel til rette. Tyr barracks kan huse en bataljon. Det er plass nok, og selv om stedet er fullt av sönderskutte vogner og annet rask, er bygningene in takt.

Apropos vogner. Magne Melvik var en kokk som ikke sto fast. Han manglet noen deler på kjøkkenet. Han gikk inn i en rest av en PPK og fant de deler han trengte. — Kokken har gjort en kjempejobb her. Han også, sier sjefen, da vi besøkte dem på selve FN-dagen.

Spisesalen i Tyr barracks ga også rom for kjøkken og kokkekvarter. Her viste feltpresten og PLO-majoren film på hver sine kvelder, og det var en kort tilstelning på FN-dagen. För frokost — som var kl 08, er her kokkene, sittende på melkespann, som her er vannbeholdere. Fra venstre Kjell Arild Olsen og overkokken Magne Melvik.

Sjefen for Norbatt, avd Tyr, Kaptein Th Hansen stiller opp i restene av en Ben Hur-vogn. En annen vogn er i bruk av UNIFIL som tilhenger til en landrover, omårent samme type.

TYR möter deg med en merkelig stillhet, sier de meget få som har vært ute i byen, som i hovedregelen er stengt för UNIFIL. PLO sitter i byen. De bygger förövrig nytt kvarter. I forretningene er vareutvalget lite og tilfeldig. På badedet bare en fisker som kaster sprengstoff foranseg i vannet. Enkelte gendarmepatruljer i havnegaten. Ödeleggelsene er ikke store i TYR sammenlignet med andre byer i Sör-Libanon.

Transportof fiseren: 20 000 km på 6 mnd

— Vi er kommet over de verste startvanskene, og transport-situasjonen er slett ikke dårlig, sier transportsjefen, löytnant Birger Sörli, som er særlig glad for at tankvognen for drivstoff nå er kommet tilbake fra verkstedet i Tibnine etter omkring to og en halv månedsopphold/der.

— Nå slipper vi å hente drivstoff på jerry-kanner, og det letter arbeidet vårt betraktelig, ettersom vi henter omkring 10 000 liter drivstoff hver uke på Golan.

— Nå er også drivstofftankene kommet på plass i Ebel Es Saqi?

— Ja, vi har nettopp fått en 3 000 liters tank for bensin. Fra før av har vi en tilsvarende tank for diesel, og vi venter ytterligere en tank om kort tid. Da vil vi være svært godt hjulpet når det gjelder drivstoffsituasjonen.

— Det har vært klaget over standarden på vognmateriellet?

— NOBATT I drev dessverre ikke vedlikehold på materiellet de siste 14 dagene av sin periode, og dette har nok satt sitt preg på vognene hittil. Det har også tatt endel tid å få gitt opplæring til sjåførene, som jo skal utføre det daglige vedlikeholdet. Men nå begynner vi å se resultatene av dette arbeidet, så vi sier da fremover også på dette området. Når det gjelder reparasjonene, har vi et godt samarbeide med verkstedet i Ebel Es Saqi, selv om vi fortsatt må sende alle større reparasjoner til verkstedskompaniet i Tibnine.

— Tar kjøringen her nede mer på kjøretøyene enn det vil ha gjort hjemme?

Lt B Sörli.

— Erfaringene fra NORBATT I er at hvert kjøretøy tilbakelegger en strekning på mellom 15 000 og 20 000 km på et halvt år. Det er jo langt mer enn en vanlig bil i Norge kjører i gjennomsnitt. Tar man så i tillegg i betraktning at veiene i Libanon er i en svært dårlig forfatning, så må nødvendigvis resultatet bli en stor slitasje på materiellet. Jeg tror også det er langt lettere å få til et skikkelig vedlikehold på biler som bare har en sjåfør. I stabskompaniet har vi etterhvert fått en ansvarlig sjåfør på hvert kjøretøy, mens jeg har inntrykk av at dette ikke i samme grad er tilfelle ute i kompaniene.

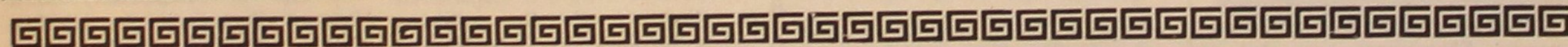
— Hvilke mangler står for tur å

rettes på?

— Kjøretøyene er nå i bra stand, men vi arbeider på spreng for å få nye dekk på samtlige. Det må vi til Tibnine for å få gjort, og forhåpentligvis skal vi ha nye dekk påkjøretøyene for reg net og sølen kommer til vinteren, sier löytnant Sörli som har 24 mann under seg 1 trentroppen. Det er 21 sjåfører, i skriver og 2 befal. Han understreker at han er godt fornøyd den tjenesten disse utfører.

— Vognførerne våre har en fin jobb, med turer til Beirut, Damkus, Tel Aviv, Tiberias, Naqoura og andre steder. Ofte er

disse turene kombinert med overnattinger på hotell. Vi krever til gjengjeld en skikkelig utført tjeneste av folkene. Mange av oppdragene er selvstendige og krever godt omdømme og skikkelig opptreden, og dersom vi merker unnasluntring eller andre mangler ved tjenesten, skal det ikke mye till for sjåførene mister kjøretøyet. Det har vi allerede hatt eksempel på, sier löytnant Sörli som disponerer 30 M-6 lastebiler (inkludert en vannvogn og en drivstoffvogn), 35 Landrovere, 4 Volvo-ambulanser, 1 traktor med baklaster, 1 hjullaster, 2 motorsykler, 8 M 113 PPK og 1 AMC Wagoneer. I tillegg skal det komme en VW-buss som skal brukes til posthenting.

TIL GOLAN ETTER DRIVSTOFF

Vi henter ukentlig omkring 10000 liter drivstoff til NORBATT, og det er kanadierne i UNDOF (United Nations Disengagement Force) som forsyner oss. Etter at bataljonen fikk tilbake tankbilen fra NORMANINTCOY i Tibnine, er dette arbeidet blitt adskillig enklere å utføre for dem som står for det. Tidligere måtte mandra bort med en lastebil full av jerrykanner og fylle hver enkelt kanne for hånd.

Slik er det ikke nu lenger. Med tankbilen på plass er det bare å gjøre fast slangen fra pumpen på toppen av tanken, for så å innta lunch i kanadiernes trivelige messe. Etter en times tid kan man så gå

ut for å undersøke hvor langt fyllingen er kommet.

Turen til kanadiernes hovedkvarter går via Metulla og Kyriat Shmona til Golan, der UNDOF holder til på grensen til Syria. Riktignok går fortsatt mesteparten av dagen med — men til gjengjeld slipper vi å hente drivstoff hver dag. Det er tilstrekkelig med to eller tre turer hver uke. Tankvognen tar to slags drivstoff hver gang, tilsammen omkring 5 000 liter bensin og diesel. Fortsatt må parafin hentes på jerrykanner, men forbruket av parafin er såpass lite at dette ikke medfører særlige problemer, sier Björne Lindskog som er fast sjåfør på tankvognen.

Björne Lindskog, Trondheim, på toppen av tankvognen fyller bensin og diesel samtidig, mens Henning Olsen fra Skjeberg tar seg av fyllingen av parafin på jerrykanner ved UNDOFs hovedkvarter på Golan.

Mov Con også i Tel Aviv

En lite påaktet avdeling innen FN er Movement Control. De dirigerer enhver fly- og skipsankomst til UNIFIL gjennom sine avdelinger i UNIFIL HQ Naqoura, Beirut og Tel Aviv.

Adminstrasjonen ligger i Naqoura med en franskmann som sjef, major Savary. I tillegg til ham er det en fransk adjutant, foruten löytnant Curt Dahle (bergenser fra Banak) i HQ. Avdelingen i Beirut,

som tar seg av blant annet Herc'en hver tirsdag/onsdag, består av tre mann, og er tidligere presentert i Blue Beret.

I Tel Aviv er det fem mann i Movement Control. Samtlige er

nordmenn, og de holder til i en villa, et lite stykke utenfor sentrum. Avdelingen er arbeidsmessig delt i to, idet to stykker tar seg av alt på Ben Gurion Airport, mens to andre tar seg av all shipping, som foregår i Haifa eller Acco et stykke nord for Tel Aviv. Femtemann er all round, og settes inn der det er mest behov for ham.

I tillegg til klarering av alle former for last og persontransporter til og fra UNIFILs avdelinger, har Mov Con også ansvaret for klarering av grensepasseringer for leaveturer, permisjonsturer og rotasjoner. I dette arbeidet foregår det et utstrakt samarbeide mellom UNIFIL og de israelske myndigheter gjennom IDF. Ved endel av rotasjonene har det også vært nødvendig å få åpnet grensen mellom Israel og Libanon om natten.

I det hele tatt er det ingen vanlig kontorjobb Mov Con utfører. Oftest må de være til stede ved rotasjoner og varemottak til langt ut over natten, og de opplever til stadighet at ikke alt klaffer. Forsinkelser er snarere regelen enn unntaket, men også dette er blitt deler av den daglige rutinen.

Lt Björn Lundby, Lt Curt Dahle, Lt Freddy Hansen of korp Jan W. Nesmoen.

KING DAVID TOURS TAR VARE PÅ OSS

Svært mange, nesten alle, norske FN-soldater som skal på leave, får kontakt med Berit hos King tours i Tel Aviv. Om ikke annet, så

for å betale turen til Norge,

Berit Berntzen fra Norge, p.t. King David Tours, Tel Aviv.

Jerusalem, Eilat eller hvor det måtte være. De som får besök hjemmefra får også dette ordnet gjennom Berit.

— Vi har få problemer med dem som skal på eller kommer fra leave. Det er noen få som skylder oss penger fra NORBATT I, så vi har måttet gå til rettslig inkasso i et par tilfeller, sier Berit, som også har endel å gjøre med FN-soldater i tillegg til permisjonsreisene.

— Det var nylig en som møtte opp i bare badebukser. Resten av tøyet var stjålet fra ham mens han badet. Vi fikk ordnet med et par Ola-bukser og en T-skjorte for han dro til ambassaden for hjelp, sier Berit. Hun kom for øvrig hit ned i februar, så det var vi som fulgte i hennes kjølvann, og ikke omvendt.

Et lite hjertesukk til slutt:

— Vi skulle gjerne hatt en fast MP stasjonert her i Tel Aviv. Det hadde vi i forrige kontingent, og de var gode å ty til, særlig når det var vanskelig å finne soldater som skulle på leave. MP'ene visste så godt hvilke etablissementer de skulle søke for å finne gutta!

Rotasjon for Irish

IRISHBATT roterte elegant ved to flighter på Ben Gurion International Airport i midten av november. UNIFIL Movement Control Tel Aviv sto for organiseringen av rotasjonen i samarbeide med den irske bataljonsledelsen og myndighetene ved flyplassen. Ved å bruke to Boing 747 Jumbo, Klarte man å rotere hele styrken å nesten 700 man..

Korporal Jan W. Nesmoen og löytnant Freddy Hansen, som har flyplassen som spesielt arbeidsområde, fikk hjelp av löytnant Björn Lundby, som ellers

tar seg av skipplaster, samt löytnant Curt Dahle fra UNIFIL HQ. Samtidig med denne rotasjonen, ble resten av NEPBATT, rotert, etter omkring ukers forsinkelse. Til tross for den store mengden soldater og bagasje som måtte gjennom kontroller, papirer og lastebilene, gikk begge rotasjonene svært så greitt. Opplegget klaffet slik som planlagt, og to timer etter at Jumbo'en var landet, kunne kolonnen sendes mot Tibnine ved midnatt. Transporten ble besørget av 30 Berleir lastebiler fra French Log, sammen med et par følgkjøretøyer.

Irene roterer sent om natten på Ben Gourion flyplass utenfor Tel Aviv.

Mye venting i Normedcoy

— Vi synes forholdene her nede nesten er som ventet i alle fall når det gjelder den vanlige tjenesten. Arbeidstiden er også som ventet. Derimot er det langt roligere i området enn vi trodde på forhånd, og maten er langt bedre enn vi hadde forestilt oss det, sier Pål Hansen, Björn Bakke og Einar Askö i NORMEDCOY.

Arsakene til at de tre søkte seg til FN-tjeneste, er forskjellige, noe som vel tilfellet med de fleste av oss. Einar Askö fra Mosterøy i Ryfylke, som tilhører sykehusets transporttropp, oppgir økonomiske grunner, og Pål Bakke, Lyngdal i syketroppen har nettop kjøpt gård hjemme. Pål Hansen, Oslo, innrømmer at han ikke visste noe om lønn da han søkte seg ned. Han ønsket å se det militære livet fra en litt annen side og var dessuten besatt av litt eventyrlyst, sier han selv.

Skulle det være noe å klage over, så er det de dårlige forlegningsforholdene i den første tiden. Særlig da det første regnet satte inn, var det en kaotisk tid for sykehuset. Vannet flommet, dreneringen var dårlig, og de fleste telt hadde ikke fått ferdig støpte plattinger. Det var så ille at den lille jollen som lå i strandkanten ble trukket på land og brukt i

De smiler, til tross for at vannet flommet og den ene dammen etter den andre da nnet seg mellom teltene. Et lyst hode fant ut at robåten var hardere tiltrengt blant teltene enn ved Middelhavets strand. Fra venstre Björn Bakke, Lyngør, Einar Askö, Mosterøy og Pål Hansen, Oslo.

plaskedammen nedenfor teltene.

— Men det er nå likevel litt eg et ved det å bo i telt. Når vi fikk støpt plattning i teltet, ble det en helt annen orden, noe som styrket trivselen, sier Pål Hansen, som mener at om teltene bare holder og plassen er akseptabel, så vil han heller bo i telt enn i et dårlig hus med liten plass.

— Jeg er mest forbauset over

det store antallet vådeskudd vi har fått inn på sykehuset, sier Björn Bakke, som nesten burde snakke flytende fransk ettersom sykehuset har et meget stort belegg av franske soldater. Den høye andelen av franskemenn på sykehuset står ikke i noe rimelig forhold til franskmennenes andel av den totale UNIFIL-styrken.

Et annet klagepunkt

mannskapene har, er bestemmelsene om beredskap. Disse bestemmelsene, som sier at hospitalet skal ha 75 % beredskap, hindrer mannskapene å dra til Naharya på permisjon så ofte som ønskelig.

— Nå kan vi bare en helg i måneden. Ettersom vi ikke er noen stridende avdeling, synes vi at beredskapskravet i alle fall kunne senkes til 50 % slik at vi kunne dra inn annenhver helg, sier de tre, som understreker at det ikke er opp til avdelingen å gjøre noe med dette spørsmålet, som er et krav fra UNIFILs ledelse.

— Vi har inntrykk av at befalet og ledelsen ved sykehuset gjør så godt de kan innenfor de rammene som er satt opp, sier de tre, som om tjenesten ellers mener at velferdsarbeidet går for tregt.

— Det tar forferdelig lang tid å få hit utstyr fra velferden. Vi har inntrykk av at det gjelder alle former for suppleringsutstyr, også uniformer og lignende. Tydeligvis er det ikke folkene her nede det står på. De utleverer alt som kommer inn umiddelbart. Men det tar forferdelig lang tid før vi får alt ned hit, sier Pål Hansen, Björn Bakke og Einar Askö i NORMEDCOY.

MYE VAKTTJENESTE OGSÅ I KP A

— Det blir mye natt-tjeneste på soldatene her, men vi forsøker å la de fleste jobbene gå på rundgang, slik at det ikke blir store forskjeller i arbeidsfordelingen, sier troppsjefen i kp As første tropp, löjtnant Espen Kolstad, Steinkjer. Arsaken til den utstrakte natt-tjenesten er de mange patruljene som er ute, som regel to per eneste natt, foruten at OP'er og veiposten er bemannet døgnet rundt. Men tjenesten har sine lyse sider også. For første tropp var det særlig utsiktene til å komme i hus for vinteren som skapte størst

forventning blant befal og menige. Nå ligger bare ett lag i telt på tidligere troppsko, og dette går på rundgang blant troppens lag. De øvrige bor i hus i Fraidiss.

Blant de menige er det lite klaging over forholdene, selv om de fleste synes det blir trangt og skapmangelen gjør seg gjeldende her som andre steder blant FN-styrkene. Tross alt er vi kommet ned for å holde vakt, og for geværkompaniene blir det naturlig nok det vesentligste av tjenesten. I første tropps tilholdssted, 35 mann, som

bemanner to OP'er og en veipost. Det har vært en rekke episoder, særlig for nattpatruljene, der infiltratører er innbrakt. Muligens er denne virksomheten fra partenes side en del av treningsopplegget. Flere ganger har det vært nær ved å utvikle seg til episoder, og det har flere ganger vært nødvendig å skyte varselskudd for å få kontroll med inntrengerne.

Allikevel — tross alle problemer og alt slit — er det få ting å sette fingeren på, mente de vi var i kontakt med.

Lt Esten Kolstad t.v. Dekningsgrommet på 4.5. A er solide saker. 600 sandsekker i taket. Høyden under taket er også upåklagelig. Selvsjef KP A kan stå oppreist.

NRK-UTLANDET

Sendepplan for tiden 5. nov 78 — 3. mar 79: 0700-0730 (Midt-Osten, India, Ost Afrika) 15175 freq KHZ 19 Met B — 11850 kHz 25 Met b.

CA 300 MANN

Eller snart halve Norbatt har gått Ebl es Saqi-marsjen.

Tibnin-marsjen, enda en ny marsj,

starte lørdag 11. nov. Marsjen er på 11 km. Má gåes fem ganger for medalje.

PLO

Inviterte ti befal fra Nepbatt og Norbatt til en mottakelse i byen Alekfar søndag 12. november. DEt ble budt på koft gjeit, ris, 7 up og kaffe.

PRIORINEN

Ved sykehuset Hotel Dieu — der Terje Reppen ble operert — har mottatt et vikingeskip i gave, overrakt av oberst Hunstad selv. MEDCOY harskrevet et pent brev til samme sykehus og takket for hjelpen.

Hjelp til de sivile

En viktig del av UNIFILs arbeide i Syd-Libanon er å hjelpe sivilbefolkningen. Foran vinteren skal hele UNIFILs humanitære seksjon hjelpe til med lys, vann og varme til flest mulige steder. Dette arbeidet skjer gjennom UNDP, United Nations Development

Programme, en samarbeidsorganisasjon mellom FNs organisasjoner i området og den libanesiske regjering. Bildet viser en arbeider ved Electricite du Liban i sving med å legge inn elektrisitet i et hus i Hasbaya.

Hansen og Klæbu

Forsvarsminister Rolf Hansen har vært på besøk ved de norske FN-styrkene i Libanon. I følget var også blant andre formann og nestformann i Stortingets forsvarskomite, henholdsvis Per Hysing-Dahl og Per A. Utsi. I

bataljonen besøkte forsvarsministeren med følge blant annet kp A, og bildet viser forsvarsministeren i samtale med Egil Klæbu fra Trondheim, nå stasjonert på Tel Quesi, OP 4-3

Chebaa-by med fred i 500 år

I fjellbyen Chebaa, 1400 o h, har muslimer og kristne levd fredelig side om side i 500 år, sier Said, skolelaereren og Norgesvennen og UNIFIL-tilhengeren. Dog håper han at UNIFIL er kommet for en tid, ikke for alltid, til den terrassebygde byen med 12000 innbyggere. Tiendeparten er skolebarn, og dette tallet gjelder helst for sommeren. Da kommer nemlig

mange hjem fra Saudi og Kuwait, godt beslått med penger. Det er derfor en viss velstand å spore i denne byen som til nå er spart. Noen rakettnedslag i slutten av oktober har imidlertid gjort folk mer uviss, sier Said. Hans beste venn er Muhammed, han er kristen og på besøk med familien den søndagen vi stikker innom sammen med byens "kommandant", fenrik Tom Seglënd fra Bergen.

Saueslaktning hører høsten til i Chebaa. De røyker og salter det for vinteren. Frukt er de også selvhjulpen med her høyt til fjells.

Vinteren med snø og kulde kan komme tidlig. I desember, og det kan, men det er sjelden, komme innpå meteren med snø, sier Said. Han er språkmektig, velorientert og en god støttespiller både for mouctar og UNIFIL. — Good for UNIFIL — very good for me.

er hvem

i Trentroppen, troppen som skaffer oss de daglige fornødenheter. Kvartermester og troppsjef er kaptein Oddvar Lind (50), IR 16/ Narvik, materielloffiser, kaptein Alf Bjellmo (47), HV-15/Narvik, ammunisjonsoffiser, kaptein Noren (48) Krutt- og sprengstofflab/ Raufoss, proviantforvalter, kaptein Per Johnsen (42), Frekhaug, transportoffiser, löytnant Birger Sörli (29), GP/Stjørdal, transportbefal, fenrik Nils P Skreden (25) Lillehammer vedlikeholdsoffiser, löytnant Rolf Kjær (40), Kongsberg, formann kjøretøyreparasjon, fenrik Nils Relling, (27) Bardu, mekan kjøretøy, fenrik Ole Johan Mikaelson (26) Bjerkvik, våpenoffiser Magne Söndena (34) KS/Oslo og delagerbefal Jan Tollefsrud (25), Reinsvoll.

bataljonslegen

major Eivind Myhre (27) var ferdig med sin førstegangstjeneste 12. november. 6. desember avvirket han sine 6 måneder i Norbatt. Hjemme venter jobb på sykehuset i Tromsø.